ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δραχμὰς 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις των παρὰ τῶν Ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτόν τι, νὰ μᾶς τὸ **ἀναφέρουν ἀμέσως.**

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τῶν περιοδικῶν μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ. εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα, οἱασδήποτε τιμῆς.

Πονεμένην Καρδίαν. Δυστυχῶς τὸ ποιηματάκι σας δὲν εἶνε καλό. Καὶ νὰ ἡ ἀπόδειξις :

ΗΣΤΕΡΙΜΕΝΟΣ ΕΥΤΥΧΕΙΑΣ

Ἀπὸ ὅταν τὸν κόσμον ἠσθάνθην
τὴν χαρὰν δὲν τὴν ἦδα ποτέ,
μόν' βάσανα θλύψεις καὶ πόνους
τακτικᾶ μοῦ χαρίζης Θεέ !
Ἄχ Θεὲ διατὴ δὲν λυπάσε
μίαν κόρην ποῦ πάντα πονοῖ ;
Μίαν κόρην ποῦ πάντα πρυσμένη
εὐτιχεῖαν κι' αὐτὴ νὰ ἰδῇ.
Πάντα ἤλπιζα, μὰ τώρα οἱ ἐλπίδες μου χαθήκαν,
δὲν ἐλπίζω ἡμέραν νὰ ἰδῶ.
Πάντα νίκτα θὰ βλέπο ἐμπρός μου,
ἕως ὅτου στὸ τάφω θὰ μπῶ.
Ἄς ἐλπίζω στὸ μαύρο μου μνήμα
ἡσηχεῖαν ἐκεῖ νὰ ἀποκτήσω.
Κι' ἤσως ! ἤσως αὐτὸ ποὺ ἐλπήζω
εἰς τὸν μαύρον τάφω νὰ βρῶ.

Διαβάστε Ἕλληνας ποιητάς. Θὰ κατατοπισθῆτε ἔτσι στὴν ποίησι. — Η. Μητσιτσιόν. Μᾶς γράφετε στὴν ἐπιστολή σας :

Ἀγαπητό μου μπουκέτο παρακολουθόντας ταχτικὰ καθὼς ξέρεις τὰ ἐκλεκτά σου διηγήματα καὶ ποιήματα προπαντὸς ποιήματα ἀπέκτισα λίγες γνώσις καὶ κατόρθωσα νὰ κάνω κι' ἐγὼ κάτι. Αὐτὸ τὸ κάτι λοιπὸν ἀγαπημένο μπουκέτο σοῦ τὸ στέλνω μὲ τὴν ἐλπίδα ἢ μάλον μὲ τὴν πεπίθηση ναὶ μὲ τὴν πεπίθηση ὅτι θὰ καταδεχτὴς νὰ τοῦ δώσης μία μικρὴ θέση στ' ἀγαπημένα σου φύλλα. Μάθε ἀκόμη ἀγαπητό μου μπουκέτο ὅτι εἶμε μόνον τετάρτης δημοτικοῦ καὶ δὲν ξεύρω ὄχι τῆς καθαρεβούσης ἀλλὰ οὔτε τῆς δημοτηκὴς γλώσης ὅλες τὶς λέξεις. Φανοῦ λοιπὸν ἐπιεκεῖς.

Ἡ εἰλικρίνειά σας μᾶς συγκινεῖ, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε ἐπιτυχές. Καὶ νὰ μερικοὶ στίχοι του :

Ὦ χρόνια γοργοκύλιστα
τῆς Νιότης μὴ ἀκόμα
μ' ἀφίσετε ἀγύριστα
σὰν ἡ ψυχὴ τὸ σῶμα...
Ὦ μὴ μ' ἀφίστε γέροντα
ἀπ' ὅλους συχαμένο
μὲ τὸ κορμί μου σέρνοντα
σκυφτὸ καὶ μαραμένο.

Μὴ βιάζεστε, λοιπόν. Νέος εἴσαστε ἀκόμα. Διαβάζετε κι' ἔχει ὁ Θεός. — Ἕνα ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων ἀναγνωστῶν τοῦ «Μπουκέτου». Μᾶς ἀδικεῖτε. Μᾶς ἀδικεῖτε σκληρὰ καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς ξένους συγγραφεῖς. Εἶνε τὰ διηγήματα αὐτὰ ἐπιλήψιμα, ἐπαναστατικά !... Τότε ποιὰ εἶνε τὰ ὀρθόδοξα ; Γιατί βλέπετε κινδύνους, ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπάρχουν ; Ἀγνοεῖτε ὅτι τὸ «Μπουκέτο» — μόνον τὸ «Μπουκέτο» — ἀποφεύγει τοὺς σκοπέλους αὐτούς ; Ὅτι ἡ ὕλη του ψιλοκοσκινίζεται ; Καὶ ἀρνεῖσθε τὴν πρόοδό του ; Μὴν παρασύρεσθε καὶ σεῖς — πρὸς Θεοῦ ! — ἀπὸ τὸ «κάθε πέρσι καὶ καλύτερα». Ἀνώτεροι κληρικοὶ καὶ λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες καὶ πολιτικοὶ ἄνδρες, ἔχουν ἐξυμνήσει τὴν προσπάθειά μας. Τὸ «Μπουκέτο» εἶνε αὐστηρὰ οἰκογενειακὸ περιοδικό. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια. Γιατί νομίζετε, λοιπόν, ὅτι βγαίνουμε κάποτε ἔξω ἀπὸ τὸ δρόμο μας : Ὄχι, φίλε κύριε. Ἀκολουθοῦμε πιστὰ καὶ τίμια τὸ πρόγραμμά μας, 11 χρόνια τώρα. Ἕντεκα χρόνια κόπων, ἀγώνων, προσπαθειῶν, ἱδρώτων. Μὴ μᾶς πικραίνετε συνεπῶς καὶ μὴ μᾶς ἀπογοητεύετε. Γιατί δὲν ἔχετε δίκηο. Ἂν ἐσφάλαμε, θὰ τὸ ὁμολογούσαμε. Ἔχουμε τὸ θάρρος ποὺ χρειάζεται γι' αὐτό, ἔχουμε τὴν εἰλικρίνεια ποὺ ἀπαιτεῖται. Δὲν θέλετε νὰ τὸ δεχθῆτε ; —Α.Β.Ε.Ζ.Α.Π., Πειραιᾶ. Καὶ σὲ σᾶς ἔχουμε νὰ ποῦμε τὰ ἴδια. Τὸ διήγημά σας δὲν εἶνε καθόλου ἐπιτυχές. Δημοσιεύουμε ἐδῶ τὴν ἀρχή του :

ΔΥΟ ΨΥΧΕΣ ΣΒΥΝΟΥΝ ΚΙ'Ο ΣΩΤΥΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΓΕΝΙΕΤΑΙ

Ἦταν ἡ δεύτερη ὥρα μετὰ τὸ μεσονύχτιον ὅταν ὁ νεαρὸς Ἀζοὺς σκιφτὸς καὶ σιλογισμένος διάβενε τὴν ὁδὸν ὡραίων. Ἡσιχία ἁπλωνόταν παντοὺ καὶ μόνο οἱ ἁπαλὲς καὶ κατάλευκες νιμφάδες χόρευαν τὸν ξοτικὸ χορό τους. Θὰ ἔλεγες πὼς ἤθελαν ἔτσι σκεπάζοντας τῆ φῦσι κατάλευκα νὰ γιορτάσουν κι' αὐτὲς τὴ γένηση τοῦ χρυστοῦ μας. Νεβριασμένος ὁ Νεαρὸς ἀξιοματικὸς κύταζε ἀπολιθωμένος πὼς ὅλα γύρω του ἦταν τόσο εὐτυχισμένα καὶ δὲν συμερίζονταν τὴ δυστυχία του. Περπατοῦσε ἀργὰ συλογισμένος ἐνὼ ἡ φουρτουνιασμένη φαντασία του τὸν ἔφερε κοντὰ στὴ καλλύ του. Ἔβλεπε τὰ κατάμαβρα ἄλλοτε μάτια της ποῦ παιγνίδιαζαν καὶ ἄστραφταν στὸ σκοτάδι, τώρα ὑγρά, καὶ κατακόκκινα κυτάζουν ἀπλανές. Οἱ χαρούμενι καὶ γελαστὴ ὄψη της ἔδιχνε τώρα ὀχρὴ τὴν δυστιχία της», κλπ. κλπ.

Ἰωάν. Ν. Οἰκονόμου, Βίτσαν (Ζαγορίου). Τὰ ποιήματά σας παρουσιάζουν ἀρκετὲς ἀτέλειες στὴ στιχουργία τους : Στίχοι κάπως πλαδαροί, χασμωδίες ἄφθονες, ὁμοιοκαταληξίες λανθασμένες. — Νυμφάσιον, Βυτίναν (Γορτυνίας). Τὸ διήγημά σας «Ἡ Ἐπισκέπτης» ὄχι ἐπιτυχές. Ἐλαττωματικὴ διατύπωσις, θέμα κοινό. — Γιάννην Θριάμβην, Γάτον (Σπερχειάδος). Τὸ ποίημά σας ὄχι καλό. Τὸ ἀδικοῦν ἡ ἀφηρημένες λέξεις, ποὺ χρησιμοποιεῖτε σ' αὐτὸ ἀφθόνως, ὅπως π.χ. μεταρσίωση, χαρμοσύνη κλπ. — Α. Α., Μάνην. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Ἰδού, πρὸς ἀπόδειξιν, δύο τετράστιχα ἀπὸ τὸ πρῶτο :

Γιατί μὲ ἄφησες μονάχη
σ' αὐτὸ τὸ ἔρημο χωριό,
δὲν μὲ λυπόσουνα λιγάκι,
τάχα δὲν ξέρεις πὼς πονῶ ;
Ὦ ! μὴν ἀργεῖς, σὲ ἱκετεύω,
ἔλα, γλυκέ μου, ἐσὺ ξανά,
γὼ μὲ λαχτάρα σὲ προσμένω
ν' ἀγαπηθοῦμε πιὸ θερμά !

Κωστῆν Σπυρπάν. Καὶ γιὰ τὰ σημερινά σας ποιήματα ἔχουμε νὰ σᾶς ποῦμε ὅ,τι καὶ γιὰ τὰ προηγούμενα. Δὲν ἔχουν καὶ μεγάλες διαφορὲς ἀπὸ αὐτά. Μόνο τὸ τρίτο, «Καϋμός», θὰ ἦταν ἴσως καλό, ἂν ἔλειπαν ἡ πολλες παρομοιώσεις ποὺ χρησιμοποιεῖτε σ' αὐτό. — Καμέλιαν. Ὄχι, αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατόν. Μὲ τὰ δελτία τοῦ Ἑβδομαδιαίου Λαχείου δὲν μπορεῖτε νὰ λάβετε μέρος στὸ μεγάλο. — Κλωρήτην, Ἡράκλειον (Κρήτης). Τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Ἐντελῶς πρωτόλειο. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ διήγημά σας. — Ἀνδρέαν Μπέσκον, Μάγειρα (Πατρῶν). Τὰ ποιήματά σας λανθασμένα στὴ στιχουργία. — Πληγωμένην Νεράϊδαν. Γιὰ νὰ λάβετε μέρος στὸ μεγαλο Λαχεῖο, πρέπει νὰ ἔχετε κρατήσει δελτία ἀπὸ τῆς 15ης Ἀπριλίου. — Ἀπόστολον Α. Κουφοδῆμον, Ἀλμυρόν. Τὸ διήγημά σας ὄχι καλό. Ἐλαττωματικὸ στὴ διατύπωσί του. — Φῶτον Πασχαλινόν, Πύργον. Τὰ ποιήματά σας ἔχουν ἀρκετοὺς καλοὺς στίχους, ποὺ φανερώνουν ὅτι θὰ μπορέσετε ἴσως μιὰ μέρα νὰ γράψετε καλά, μὰ ἔχουνε κι' ἄλλους μὲ λανθασμένη στιχουργία. — Α. Γραμματικόπουλον, Φιλιππιάδα (Πρεβέζης). Φύλλα σᾶς ἀπεστάλησαν. Τὰ ἐλάβατε ; — Γ. Μητσέαν. Τὰ ποιήματά σας ἀνεπιτυχῆ. Πολὺ κοινὰ στὴν ἔμπνευσί τους, οὔτε κι' ἔχουν ἐξαιρετικὴ στιχουργία, ποὺ νὰ ἐξουδετερώνῃ τὴν κοινότητα τῆς ἐμπνεύσεως. — Γῶγον Ἴστρον. Τί σημασίαν ἔχει ἂν δημοσιεύσατε τὸ ποίημά σας πρὸ εἰκοσιπενταετίας στὴ «Δάφνη» ; Πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἡ ἀντίληψις στὸν τόπο μας περὶ ποιήσεως ἦταν ἐντελῶς ὑποτυπώδης καὶ ἐθεωροῦντο ὡς μεγάλοι, ποιηταὶ ποὺ δὲν θεωροῦνται σήμερα οὔτε κἂν καλοί. Νὰ εἶσθε βέβαιος δὲ ὅτι τὸ «Μπουκέτο» θὰ εἶχε κλείσει πρὸ πολλοῦ, ἂν ἐδημοσίευε τὰ ἔργα τῶν ἀναγνωστῶν του, θέλοντας νὰ τοὺς κολακεύσῃ. — Α. Τροχαλάκην, Πειραιᾶ. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν.— Λάμπρον Τσεβδόν, Νέαν Ὑόρκην. Τὰ ποιήματά σας πολὺ κοινά. Ἐσεῖς, ποὺ εἶσθε στὴν Ἀμερικὴ καὶ σίγουρα θὰ ξέρετε Ἀγγλικά, διαβάστε Πόε, Χουῖτμαν καὶ ἄλλους μεγάλους Ἀμερικανοὺς καὶ Ἄγγλους ποιητάς, γιὰ νὰ ἰδῆτε τί εἶνε ἡ ποίησις. Ἐπίσης διαβάστε τοὺς μοντέρνους Ἀμερικανοὺς ποιητάς. — Π. Δ. Ζερβόν, Κάϊρον. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Ἀλέξανδρον Γκάτσην. Τὸ διήγημά σας γραμμένο σὲ γλῶσσα ἀνυπόφορη. Γράφετε ἄλλοτε στὴ δημοτική. — Α. Ν. Π. Τὰ ποιήματά σας «Σὰν θάρθει τὸ Φθινόπωρο» καὶ «Τώρα» δείχνουν εὐγενικὰ αἰσθήματα καὶ φανερώνουν ὅτι μὲ τὸν καιρό, ὅταν τελειοποιηθῆτε στὴ στιχουργία, θὰ γράψετε πολὺ καλά. — Δίδας Μαριέτταν καὶ Καλυψὼ Θυμανάκη ὁδὸς Μητροπόλεως 29 Ρόδον, Ν. Πουλάντην μηχανουργὸν Ἀργοστόλιον, Ἀπόστολον Φικόπουλον Βίλλια Μεγαρίδος, Δίδας Κατινούλαν Μητροπούλου ὀκτάγωνον 66—3 Τούμπα Θεσσαλονίκην, Μαίρην Λάσσα Τ. Κ. 143 Λορέντζο Μαρκέζ, Γ. Γεωργιάδην Χάρακα Κρήτης. Τὰ δελτία σας δὲν κερδίζουν, δυστυχῶς. Ἐκάματε καὶ σεῖς τὸ μοιραῖο λάθος : Δὲν ἀντελήφθητε ὅτι κάθε κλήρωσις ἔχει τὸ δελτίο της καὶ ὅτι τὸ δελτίο μιᾶς κληρώσεως δὲν ἰσχύει γιὰ τὶς ἄλλες.—Λέλαν, Ἐνταῦθα. Μὰ αὐτὸ ποὺ ζητᾶτε εἶνε ἀδύνατον. Πῶς μποροῦμε νὰ δημοσιεύσουμε στὸ «Μπουκέτο» μυθιστόρημα, ποὺ ἔχει ἀρχίσει νὰ δημοσιεύεται πρὸ πολλοῦ σὲ Ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα ; —Ρίκυ, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς ἡ μεταφράσεις σας ἀκατάλληλες. Γραμμένες σὲ καθαρεύουσα, ἐνῶ τὸ «Μπουκέτο» γράφεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεώς του σὲ δημοτική. — Κ. Γ., Τρίκκαλα. Ὄχι χρήσιμα. Εὐχαριστοῦμεν. — Ψηλορείτην, Πειραιᾶ. Τὰ δίστιχά σας, ποὺ μοιάζουν πολὺ μὲ Κρητικὲς μαντινάδες, ὄχι ἐπιτυχῆ κι' οὔτε ἔχουν τὴ δροσιὰ καὶ τὴ χάρι, ποὺ ἔχουν ἐκεῖνες. —Πέτρον Βασιλικόν, Ἐνταῦθα. Τὰ ποιήματά σας ἀνεπιτυχῆ. Μὰ γιατί χρησιμοποιεῖτε ἕνα ψευδώνυμο, ποὺ ἀνήκει σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς καλυτέρους Ἕλληνας ποιητὰς τῶν τελευταίων χρόνων, τὸν ἀείμνηστο Κ. Χατζόπουλο ; Δὲν εἶνε σωστὸ αὐτό.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

Λοσιὸν
Πούδρες
Κρέμες
Ἀρώματα

"RADIUM"

Γάλα
Ἀντιεφελίδ
Καδοράδιουμ
Σουλφοράδιουμ

Εἶνε ἀθῶα καὶ φρέσκα. Παρασκευάζονται εἰδικῶς γιὰ τὸ κλῖμα μας καὶ ἰδιαιτέρως διὰ ξηρὸ καὶ λιπαρὸ δέρμα.

Πώλησις καὶ ὁδηγίαι εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον τῆς ἰατροῦ

ΧΡ. ΙΩΑΚΕΙΜΙΔΟΥ

ΚΑΡΑΓΕΩΡΓΗ ΣΕΡΒΙΑΣ. Ἀριθ. 8.—Τηλ. 21566